

Javne nabavke u odnosu na privredne subjekte

Kako izvući najviše iz postupka nabavke

Narativni dio

Izmjene, odnosno dopune plana javnih nabavki mogu da se izvrše najkasnije 15 dana prije pokretanja postupka javne nabavke, osim u slučaju rebalansa budžetskih sredstava.

Saglasnost na plan javnih nabavki korisnika budžeta Crne Gore, osim za Skupštinu Crne Gore i organe sudske vlasti, daje Ministarstvo, a saglasnost na plan javnih nabavki organa jedinice lokalne samouprave nadležni organ jedinice lokalne samouprave.

Plan javnih nabavki potpisuje starješina, odnosno odgovorno lice naručioca.

Na internet stranici Uprave za javne nabavke daju se neophodne instrukcije i ukazuje na obaveze koje su obveznici dužni da preduzmu u skladu sa Zakonom, kao što su pripremanje i objavljivanje plana javnih nabavki i sačinjavanje i dostavljanje izvještaja na način propisan standardnim formularom, najkasnije do kraja februara tekuće, za prethodnu godinu, objavljaju se osnovna mišljenja o primjeni pojedinih odredbi Zakona, kreirane su rubrike sa prikazom zakona i podzakonskih propisa i direktiva o javnim nabavkama, daju se mišljenja o primjeni propisa, obaveštenja i instrukcije naručiocima i ponuđačima, izvještavanje o aktivnostima u međunarodnoj saradnji, organizovanju seminara, stručna literatura, bilteni i časopisi. Posebno su kreirane i rubrike koje se odnose na vršenje opštih poslova iz nadležnosti Uprave, uključujući i sloboden pristup informacijama. Kako je jedna od osnovnih aktivnosti Uprave objavljivanje poziva za javno nadmetanje i odluka o dodjeli ugovora na internet stranicu Uprave, završene su aktivnosti na pripremi inoviranog sajta Uprave koji je stavljen u funkciju u početkom 2012. Godine..

Putem internet stranice, ostvaruje se i edukativna misija Uprave.

Prodaja putem javne nabavke predstavlja samo još jedan način prodaje proizvoda i usluga. Međutim, to nije pasivna aktivnost i zahtjeva preuzimanje pozitivne aktivnosti da bi se izvršila prodaja.

Pravila nabavki su nastala delimično zbog uviđanja da vlade obično kupuju proizvode i usluge od istih dobavljača, i to veoma često od svojih državnjana. Ne praveći bilo kakva istraživanja tržišta (posebno šireg evropskog tržišta) da bi došle do uporedivih cijena, te vlade su u prošlosti takođe obično plaćale veće cijene koje su naplaćivali aktuelni dobavljači, koji su na taj način bili u mogućnosti da izvuku korist iz svog „monopolskog“ položaja.